

РЕШЕНИЕ

№ 7669

София, 25.06.2021

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Осмо отделение, в съдебно заседание на втори юни две хиляди и двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БИСЕРКА ЦАНЕВА

ЧЛЕНОВЕ: МИРОСЛАВ МИРЧЕВ

РОСИЦА ДРАГАНОВА

при секретар
на прокурора

Галина Узунова
Никола Невенчин

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията РОСИЦА ДРАГАНОВА
по адм. дело № 9881/2020. ☐

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на „Росана“ ООД, [ЕИК], подадена чрез процесуален представител адв. Н., против Решение № 3688/08.07.2020 г., постановено по адм. дело № 12982/2019 г. по описа на Административен съд София – град, с което е отхвърлена жалбата на дружеството против Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗНПАМ/ № ФК-703-0031878 от 24.10.2019 г. на Началник Отдел "Оперативни дейности" – Пловдив при Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, и дружеството е осъдено да заплати на Национална агенция за приходите /НАП/ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Касаторът твърди, че решението е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон, при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост – касационни основания по чл. 209, т. 3 АПК. Твърди наличие на влязло в сила Решение № 1575/04.03.2020 г. на Административен съд София – град, постановено по адм.д. № 13063/2019 г., с което друг състав на същия съд е разгледал законосъобразността на същата заповед и я е отменил. По подробно изложени в жалбата доводи иска отмяна на решението и отмяна на оспорената заповед. Претендира разноски.

Ответникът – началник Отдел „Оперативни дейности“ – Пловдив при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител

в съдебно заседание пред настоящата инстанция изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура дава мотивирано заключение за наличие на предпоставките на чл. 299 ГПК, във вр. чл. 144 АПК.

Върховният административен съд, състав на Осмо отделение като взе предвид доводите на страните и извърши дължимата проверка на обжалвания съдебен акт съгласно чл. 218 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК. Разгледана по същество е основателна, поради следното:

Предмет на оспорване пред административния съд е била ЗНПАМ № ФК-703-0031878 от 24.10.2019 г. на Началник Отдел "Оперативни дейности" – Пловдив при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б "г" ЗДДС спрямо „Росана“ ООД е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект – бензиностанция, находящ се в с. Ябълково, ул. „Освобождение“ № 2, както и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни, за нарушение на чл. 39, ал. 10, във вр. с ал. 2, във вр. с чл. 3, ал. 3 вр. ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите във вр. с чл. 118, ал. 4, т. 5 и ал. 6 ЗДДС.

Оспореният административен акт е бил отменен с Решение № 1575/04.03.2020 г. по адм.д. № 13063/2019 г., влязло в сила като необжалвано на 01.04.2020 г., преди 08.07.2020 г. - датата на постановяване на обжалваното в настоящото производство решение. При това положение, към датата на постановяване на Решение № 3688/08.07.2020 г. по адм. дело № 12982/2019 г. по описа на Административен съд София – град е било налице обстоятелство по чл. 159, т. 6 АПК – по оспорването има влязло в сила съдебно решение и жалбата е следвало да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото – прекратено. Съгласно чл. 299, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, спор, разрешен с влязло в сила решение, не може да бъде пререшаван освен в случаите, когато законът разпорежда друго.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното първоинстанционно решение като недопустимо следва да бъде обезсилено.

При този изход на спора, в полза на касатора следва да бъдат присъдени направените разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 670 лева, съгласно представения списък. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е

неоснователно, предвид разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.
По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, Върховният административен съд, състав на Осмо отделение

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 3688 от 08.07.2020 г. по адм. дело № 12982/2019 г. по описа на Административен съд София - град.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 12982/2019 г. по описа на Административен съд София - град.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Росана“ ООД, [ЕИК], сумата от 670 (шестстотин и седемдесет) лева разноски за настоящата инстанция.

Решението е окончателно.